(७) ऋतुदीक्षामन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति। "भुवो देवानां कर्म्मणेत्यृतुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति" इति। वसन्तेन त्वृतुना हविषा दीक्षयामीत्याद्यभिधानादेता आहुतयः 'ऋतुदीक्षाः'। तद्धोमेन तत्तदृतूचितफलप्राप्तिः॥

(८) उत्तरानुवाकस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै" इति। अनेन होमेन यजमानस्य प्रजादिभिरव्यवधानं भवति। एवं प्रथमप्रपाठकोक्ता मन्त्रानुवाका व्याख्याताः। तत्र द्वितीयप्रपाठकोक्ता स्वेकस्मै स्वाहेत्यादयः पूर्व्वमेव व्याख्याताः॥

(९) अथ तृतीयप्रपाठकोक्ता अनुवाका व्याख्यायन्ते। तत्राग्निमन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति। "अर्वाङ् यज्ञः सङ्गामित्याग्नीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याप्त्यै" इति। स्वर्ग आप्यते याभिस्ता 'आप्तयः'। अतस्तद्धोमः स्वर्गप्राप्त्यै भवति॥

(१०) पर्य्याग्निमन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति। "भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्य्याग्नीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्य्याप्त्यै" इति। स्वर्गपूर्त्तिर्याभिराहुतिभिर्भवति ताः 'पर्य्याप्तयः', तद्धोमेन स्वर्गः सम्पूर्णः प्राप्यते॥

(११) आभूमन्त्राणां तात्पर्य्यमाह। "आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै" इति। याभिः स्वर्ग आ समन्ताद्भवति ता आहुतयः 'आभुवः' ताभिः स्वर्गः सर्व्वोऽपि प्राप्यते॥

(१२) अनुभूमन्त्राणां तात्पर्य्यमाह। "अग्निना तपोऽन्व-